

ΜΑΤΙΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΑΓΟΡΑΝ

ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΣΤΑΦΙΔΩΝ ΚΑΙ ΣΟΥΛΤΑΝΙΝΩΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ

Σταφύλια καταναλίσκονται εις όλον τὸν κόσμον, ὑπὸ ποικίλας μορφάς. Προτιμῶνται νωπὰ ἀπὸ τὸ κλήμα, ἀλλὰ οἱ Γκαίτε, Κάντ καὶ Βίσμαρκ, διὰ τὰ ἀναφέρωμεν ἀπλῶς τρία ὀνόματα παγκοσμίου φήμης, προετίμων τὸν χυμὸν τοῦ σταφυλίου μετὰ τὴν ζύμωσιν. Σήμερον ἀπέκτησε ρόλον ἰσημερινῶν—καὶ δικαίως—ὁ ἀναλλοίωτος χυμὸς τοῦ σταφυλίου ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς τροφῆς τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τοὺς κύκλους τούτους ἐκτιμῶνται καὶ τὰ ἀποξηραμένα σταφύλια. Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχουν δυνατότητες χρησιμοποίησεως ξηρῶν σταφυλίων—καὶ μετὰ αὐτὰς πρόκειται νὰ δικαιολογηθῇ κυρίως τὸ παρὸν ἄρθρον—καθ' ὅς δύναται τις νὰ παραιτήται τῆς χημικῆς «βελτιώσεως».

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλλιέργειαν τῶν σταφυλίων, εἶναι γνωστὴ ἡ «Ζώνη καλλιέργειας σταφυλίων» ἐπὶ τοῦ Βορείου Ἡμισφαιρίου, κειμένη μετὰ τῶν 35ης καὶ 45ης μοίρας βορ. πλάτους. Ἐντὸς τῆς Ζώνης ταύτης, εὐρίσκονται αἱ γνωσταὶ περιοχαὶ καλλιέργειας, ἡτοι ἀπὸ ἀνατολὰς πρὸς δυσμὰς, τὸ Ἀφγανιστάν, ἡ Περσία, ἡ Τουρκία, ὁ Καύκασος, ἡ Βουλγαρία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰταλία, ἡ Γαλλία, ἡ Βόρ. Ἀφρική, ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλία καὶ ἐπὶ τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου ἡ Καλιφόρνια. Ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω περιοχάς, ἔλλείπουν ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἑλβετία καὶ μερικαὶ ἄλ-

λαι χώραι, κείμεναι βορείως τῆς ἐν λόγω Ζώνης, εἰς τὰς ὁποίας εὐδοκίμουν σταφύλια ἐξαιρετικῆς, ποιότητος. Δεδομένου ὅμως ὅτι τὸ παρὸν ἄρθρον διαπραγματεύεται περὶ «ξηρῶν σταφυλίων», αἱ περιοχαὶ αὗται δὲν ἔχουν θέσιν ἐδῶ. Ἐς σημειωθῆ, πάντως, ὅτι καὶ νοτίως τοῦ Ἰσημερινοῦ ὑπάρχουν περιοχαὶ ὅπου καλλιεργοῦνται σταφίδες μετὰ ἀξιόλογον ἀπόδοσιν. Αἱ κυριώτεραι εἶναι ἡ Νότιος Ἀφρική καὶ ἡ Αὐστραλία. Καὶ ἡ Ἀργεντινὴ καὶ ἡ Χιλή πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν ἐπίσης, μολοντὶ εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ἡ παραγῆ σταφίδος ἔχει τοπικὴν σημασίαν μόνον.

Δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἀποξηρανσις τῆς σταφίδος ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Ἑγγύς Ἀνατολήν. Εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἡ ἀποξηρανσις σταφίδος ἀποτελεῖ παράδοσιν πολλῶν αἰώνων. Ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτος διεκδικεῖ δι' ἑαυτὴν τὴν δόξαν ὅτι 400 ἔτη π.Χ. ἦτο γνωστὴ ἐκεῖ ἡ ἀποξηρανσις τῆς σταφίδος. Ὅπως καὶ ἂν εἶναι, πάντως, ἡ πραγματικότης, γεγονός παραμένει ὅτι ξηραὶ σταφίδες ἐνεφανίζοντο ὑπὸ ποικίλας ὀνομασίας διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὰς παγκοσμίους ἀγοράς. Μεταξὺ τῶν ποικιλιῶν τούτων ἀξίζει νὰ ἀναφερθοῦν, αἱ σουλτανίαι (γνωσταὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὡς Ροζίνεν, Σουλτάνας, Σουλτανίνεν, Ἐλεμέδες) καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ἀναλόγως προελεύσεως.

Θὰ ἐξέφευγε τῶν ὀρίων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν ἤθελέ τις νὰ